

Pfv.IV.21.737/2015/3.szám

A Kúria a Lomnici Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Katona János ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt a Fővárosi Törvényszék előtt 37.P.23.489/2014. számon indult, és a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.009/2015/4. sorszámu jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 185.000 (száznolcvanötezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás értelmében az alperes által kiadott .. című hetilap 2014. május 29-i számának 18-19. oldalán cikk jelent meg „...” címmel. A cikk a felperes két külföldi útjáról számol be, azzal, hogy a felperes egyébként a Főváros .. irodájának a vezetője. A cikket a lapszám 18-án oldalán két olyan fénykép illusztrálta, amelyek a felperes facebook oldaláról emeltek le. A felperes ezen fényképek közzétételéhez nem adta hozzájárulását. A cikkben az első képhez a „...” címet adták, ahol a felperes havas tájon medvékkel együtt látható. A második képnek a „... jókedv (...)” címet adták, ahol a felperes szórakozás közben pipával, jókedvű arckifejezéssel, nem teljesen begombolt szmokingban látható. Az utóbbi fénykép az .. rendezésében egy

diszkóban tartott karneváli mulatságon készült. A cikk a képek forrásaként a felperes facebook oldalát ténylegesen megjelölte.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy személyét ábrázoló fényképeket a cikkben az ő hozzájárulása nélkül közzétette. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, és kérte őt kötelezni 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. A felperes keresetében előadta, hogy mindkét fénykép szabadidejében, kikapcsolódása alkalmából, magánrendezvényeken, vagyis nem közszereplése során készült. Kihangsúlyozta, hogy egyik esetben sem közéleti tevékenységével összefüggő eseményeken készült a felvétel, a kérdéses eseményeken nem a .. uniós diplomáciai képviselőjeként vett részt. A felperes külön előadta azt, hogy olyan helyre töltötte fel a fényképeket, amelyhez csak olyan személyek férhettek hozzá jogszerűen, akiknek személyes ismeretség révén ahhoz hozzáférése volt. Az igényelt sérelemdíj összege kapcsán előadta, hogy az alperes által kiadott újság hetente körülbelül 50.000 olvasóhoz jut el, a hozzájárulása nélkül közölt fényképek pedig alkalmasak arra, hogy személyének negatív megítélését váltsák ki.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte a jogalap hiányára való hivatkozással. Álláspontja szerint a felperes közszereplőnek minősül, tekintettel arra, hogy .. uniós képviselőjeként fizetését a fővárosi önkormányzattól kapja, korábban pedig politikai pártban is dolgozott. Az alperes nem vitatta, hogy a fényképek felhasználásához nem volt hozzájárulása az alperestől, de álláspontja szerint közszereplői minőségére figyelemmel ilyen nyilatkozatra nem is volt szüksége. Az alperes szerint az újságíró tájékoztatta a közvéleményt a felperes köztisztviselői kiküldetése alatti ivászatairól, szórakozásairól. A képek felhasználásának célja az volt, hogy egy köztisztviselő több aspektusból történő bemutatásával egy közérdekű vitához hozzájáruljon, tájékoztassa a közvéleményt a felperes külföldi tevékenységéről, személyéről, habitusáról. Az alperes az igényelt sérelemdíj mértékét önmagában is eltúlzottnak találta, figyelemmel arra, hogy a képek önmagukban nem sértő tartalmúak, érdemben sérelmet a felperes részére nem jelentenek. Az alperes utalt arra, hogy ilyen módon az eshetőlegesen megállapítható jogsértés tárgyi súlya csekélynek mondható.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz való személyiségi jogát, amikor a két képet megjelentette a hetilapban a felperes hozzájárulása nélkül. A bíróság az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy sérelemdíjként fizessen meg a felperesnek 150.000 forintot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság úgy határozott, hogy a peres felek a perrel felmerült képviseleti költségeiket maguk viselik, a le nem rótt

illetéket a felperesre nézve terheltebben 70-30%-ban osztotta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint önmagában az a körülmény, hogy a felperes internetes közösségi oldalra helyezte el a képeket, még nem teremt jogalapot az alperes számára a fényképek engedély nélküli felhasználásához. Ehhez képest a felperes hozzájárulásának beszerzése nem lett volna elmulasztható. Az elsőfokú bíróság nem vitatta, hogy a felperes közszereplőnek minősül, azonban ezek a fényképek nem a közéleti szereplésével összefüggésben készültek. A sérelemdíj mértékének meghatározásánál az elsőfokú bíróság indokolása szerint figyelembe vette a jogsértés tárgyi súlyát, értékelte azt, hogy az engedély nélkül közzétett fényképek jelentős olvasóközönséggel rendelkező hetilapban jelentek meg, ugyanakkor figyelembe vette azt is, hogy az alperes a fényképeket nem változtatta meg. A képeket ugyanakkor a maga a felperes sem tarthatta sértőnek, lealacsonyítónak, hiszen ő maga osztotta meg azokat a saját facebook oldalán. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat olyan módon értékelte, hogy ezen fényképek közzététele nem volt alkalmas arra, hogy a felperes megítélését érdemben negatív irányba befolyásolja. Mindezekre figyelemmel a sérelemdíj összegét 150.000 forintban állapította meg, ezt meghaladóan ezt a kereseti kérelmet elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes és az alperes egyaránt fellebbezést terjesztett elő. A felperes a sérelemdíj összegének a keresetben érvényesített összegre való felemelését kérte, az alperes pedig fellebbezésében jogalap hiányára figyelemmel a kereset elutasítását igényelte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és a felperest az alperes javára részperköltség megfizetésére kötelezte, továbbá mindkét peres felet kötelezte a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére saját fellebbezésük vonatkozásában. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság hiánytalanul felderítette a releváns tényállást, érdemi döntésével és annak indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. A másodfokú bíróság abban is egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletével, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel a konkrét esetben a közérdek védelme nem tette szükségessé a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogának korlátozását, mivel az engedély nélkül nyilvánosságra hozott fényképek nem a felperes közéleti, közszereplői tevékenysége során készültek. Az elkészítés időpontjában ugyan a felperes valóban hivatalos külföldi kiküldetésben vett részt, de a fényképek nem a külföldi úthoz tartozó hivatalos tevékenységét, hanem szabadidejének eltöltését mutatták be, magánjellegű fotók közzététele pedig nem volt szükséges a felperes közéleti tevékenységének megvitatásához. Ehhez képest a jogerős ítélet is szükségesnek ítélte azt, hogy a fényképek közzétételéhez a felperes előzetes hozzájárulására lett

volna szükség. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményeit, és helytállóan mérlegelte a sérelemdíj összegszerűségét is. A jogerős ítélet egyetértett az elsőfokú döntéssel abban is, hogy a személyiségi jogsérelem csekély mértékű maradt, a felperes alappal számolhatott azzal, hogy a facebook oldalán közzétett fényképek akár a szélesebb nyilvánosság elé is kerülhetnek, ha azokat ismeretségi köréből bárki megosztja, vagy mások számára lehetővé teszi a megtekintésüket. A jogerős ítélet indokolása kiemelte azt is, hogy a fényképek nyilvánosságra hozatalának lehetőségét maga a felperes alakította ki, ehhez képest pedig nem volt érdemi jelentősége annak, hogy a fotók ténylegesen milyen úton kerültek az alpereshez. Egyetértett az elsőfokú bírósággal a jogerős ítélet abban is, hogy a fényképek nem sértik a felperes emberi méltóságát, már csak azért sem, mert a felperes maga tette közzé azokat, maga sem érezve sértő tartalmat. Ezekre figyelemmel a csekély súlyú személyiségi jogsértés szankciójaként alkalmazott sérelemdíj összegének felemelésére a jogerős ítélet nem talált alapot.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet részben, a sérelemdíjra vonatkozóan való hatályon kívül helyezését, a sérelemdíj vonatkozásában a felperes kereseti kérelmének helyt adó határozat meghozatalát. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérelmében a felperes kiemelte, hogy senkinek nem adott hozzájárulást ahhoz, hogy lemásolja az internetes közösségi oldalára feltöltött képeit, azokat felhasználja, közzétegye, nyilvánosságra hozza. Ehhez képest súlyos jogsértésnek minősítette azt, hogy a felperes saját maga által készített fotóit a hozzájárulása nélkül az alperes nyilvánosságra hozta, országosan terjesztette és az internetes oldalán is megjelentette. A felperes utalt arra, hogy az alperes internetes oldalán a megjelent fotókhoz fűzött kommentárok (kommentek) egyértelműen elítélő vélekedéseket tartalmaztak. A felperes utalt arra is, hogy korábban a nem vagyoni kártérítés körében kialakult bírói gyakorlat értékelte azt, ha a személyiségi jogi sérelem alkalmas volt a családi nyugalom megzavarására, mert a nem vagyoni kártérítésnek a gyakorlatban a reparáció mellett funkciója volt a prevenció és a represszió is. Hivatkozott arra, hogy a sérelemdíj egyben magánjogi büntetésnek is tekinthető a hasonló jogsértések megelőzése érdekében. A felperes kifejezte azt a meggyőződését, hogy közvetlenül az ő, illetve közvetve édesapja, .. személyét a becsület csorbítására alkalmas módon bélyegezte meg a fényképek közzététele, illetve előadta, hogy a jelenben szinte beláthatatlan, hogy a jogsértés milyen hatással lehet családjára, illetve személye megítélésére a jövőben, az okozott érdeksérelem valódi súlyát előadása szerint csak évek távlatában lehet

meghatározni.

A felülvizsgálati kérelemben a felperes kifogásolta azt, hogy az alacsony összegű sérelemdíj lényegében a felperesi keresetindítást bünteti, és összegszerűségében végül is szinte kárt okoz a felperesnek, hiszen a megítélt sérelemdíj összege nem éri el a felperes által a bírósági döntések alapján fizetendő költségek, illetve illetékek összegét. A felperes álláspontja szerint az őt ért hátrányok a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján köztudomású tényként is értékelhetők. A felperes álláspontja szerint a személyiséget ért nem vagyoni sérelem kifejeződik kisebbrendűségi érzés kialakulásában, lelki válságban, illetve a személyiséget körülvevő társadalmi-természeti környezetnek a személyiségnek hátrányos megváltozásában, és mindez a felperes esetében megvalósult.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A jelen esetben kizárólag a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely a jogsértés megállapítását, illetve a további jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó rendelkezést nem érintette, tartalmilag kizárólag a megállapított sérelemdíj összegének felemelésére irányult a keresetben előterjesztett 2.000.000 forint erejéig. Ehhez képest a felülvizsgálat tárgya kizárólag a sérelemdíj összegszerűsége volt.

A jogsérelem bekövetkezésének időpontjára figyelemmel a jelen ügyben a 2013. évi V. törvény rendelkezéseit (új Ptk.) kell alkalmazni. 2:52. § (1) bekezdése értelmében akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel egy összegben határozza meg.

A bíróság döntése tehát alapvetően mérlegelésen alapul. Az állandó bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, vagyis a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést csak a kirívóan okszerűtlen mérlegelés valósíthat meg (BH 1999.44. jogeset, BH 2013.119. jogeset). A Kúriának tehát azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárás bíróságok mérlegelő tevékenysége a rendelkezésre álló adatokhoz képest kirívóan okszerűtlen volt-e vagy sem. A Kúria ilyen körülmény fennállását nem észlelte. Mérlegelési hiba nélkül állapították meg az eljárás bíróságok azt, hogy a megállapított jogsértés tárgyi súlya csekély. Olyan felvételek, fényképek kerültek nyilvánosságra a felperes hozzájárulása nélkül, amelyeket maga a felperes töltött fel az internetes felületre, nyilvánvalóan nem saját személyének lejáratása érdekében. A felvételek valós helyzeteket ábrázoltak, nem a felperes személyét lealacsonyító módon. Mindkét felvétel tulajdonképpen jókedvű bolondozást ábrázolt, önmagukban a felvételek a felperes lejáratására nem alkalmasak.

Arra helyesen hivatkozott a felperes, hogy a PK 12. számú állásfoglalás szerint - amelyet az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmaz - a közleményt a maga egészében kell vizsgálni és a tartalom megítélésénél figyelemmel kell lenni a társadalmi közfelfogásra is. Ez azonban ugyanakkor azt is jelenti, hogy a jogsértés tárgyi súlyának megítélésénél nem a felperes személyes érzékenységből kell kiindulni, hanem abból, hogy az átlagolvasó a felvételeknek érdemben milyen tartalmat tulajdoníthat. A képek jellegére figyelemmel a Kúria is úgy ítélte meg a jogerős ítélettel egyezően, hogy a perbeli képek nem olyan tartalmúak, amelyek minden további bizonyítás, vagy akár csak érdemi előadás nélkül, köztudomású tényként úgy lennének értékelhetőek, hogy azok alkalmasak lennének jelentős hátrány, kellemetlenség vagy akár csak kellemetlen magyarázkodás előidézésére, kiváltására. A felülvizsgálati kérelemben a felperes hivatkozott arra is, hogy a jogsértés egész családjá ellen irányult, figyelemmel édesapja közéletben betöltött jelentős szerepére is. Ezzel kapcsolatban fontosnak tartja rögzíteni a Kúria, hogy a felperes édesapja helyett, annak nevében vagy akár csak személyére tekintettel nem igényelhet sérelemdíjat.

A Kúria szerint tehát az eljárás bíróságok mérlegelési hibát nem vétettek, a sérelemdíj összegének felemelésére a Kúria sem látott okot. Mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati eljárásban pernyertesnek minősülő alperesnek költsége nem merült fel, ezért erről a bíróságnak rendelkeznie nem kellett. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az eredménytelenül felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesnek kell megfizetnie a felülvizsgálati eljárás illetékét, amelynek mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII.

törvény 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékben került megállapításra.

Budapest, 2016. január 27.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k.
előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő